

Warszawa, dnia 10.02.2022 r.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.144.2019.KM/KCz.48

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, ze zm.), dalej Kpa, po rozpatrzeniu odwołania Górnośląskiego Towarzystwa Przyrodniczego im. A. Czudka z dnia 21 czerwca 2019 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 23 maja 2019 r., znak: WOOŚ.4210.34.2016.KC.27, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: *Budowa połączenia Drogowej Trasy Średnicowej na terenie miast: Katowice, Mysłowice, Sosnowiec, Jaworzno (Drogowa Trasa Średnicowa Wschód)*, według wariantu preferowanego przez wnioskodawcę,

1. uchylam pkt II.1.1.3 lit. e ww. decyzji w brzmieniu:

„Nadzór w trakcie wyboru i rozmieszczania budek lęgowych dla ptaków oraz monitoringu stanu zasiedlania budek lęgowych przez ptaki.”;

i umarzam postępowanie organu I instancji w tym zakresie;

2. uchylam pkt II.1.4.1 ww. decyzji w brzmieniu:

„W przypadku potwierdzenia nowych siedlisk ptaków, nietoperzy i owadów, prace należy wstrzymać do czasu opuszczenia siedlisk przez zwierzęta.”;

i w tym zakresie orzekam:

„W celu zminimalizowania zaplanowanej wycinki zadrzewień na środowisko należy:

a) przeprowadzić ją poza okresem lęgowym ptaków, przypadającym w terminie od 1 marca do 31 sierpnia. Prowadzenie prac w okresie lęgowym możliwe będzie po uprzednim potwierdzeniu przez specjalistę ornitologa braku lęgów gatunków chronionych. Kontrolę zasiedlenia drzew i krzewów przez ornitofaunę przeprowadzić nie wcześniej niż 10 dni przed rozpoczęciem wycinki. W przypadku wykrycia w trakcie wycinki występowania lęgów gatunków chronionych zaprzestać jej do czasu stwierdzenia przez nadzór ornitologiczny wyprowadzenia lęgów;

b) drzewa gatunków inwazyjnych usunąć z korzeniami.”;

3. uchylam pkt II.1.5 ww. decyzji w brzmieniu:

„Drzewa znajdujące się w obrębie inwestycji nieprzeznaczone do wycinki, należy zabezpieczyć przed uszkodzeniami mechanicznymi lub chemicznymi w następujący sposób:

- 1) skupiska drzew/krzewów wydzielić poprzez oznakowanie w obrębie rzutu korony,
- 2) pnie pojedynczych drzew osłonić przy użyciu np. drewnianych listew, tkaniny jutowej lub grubych mat słomianych lub trzcinowych; przy zastosowaniu oszalowania z desek należy zwrócić uwagę, aby deski szczelnie przylegały na całej powierzchni pnia do wysokości około 2 m (jeżeli jest to możliwe),
- 3) wykopy w obrębie korony drzewa należy wykonywać ręcznie. Przycięte korzenie należy zabezpieczyć preparatami grzybobójczymi. Odkopane korzenie winny zostać wpuszczone głębiej i zabezpieczone przed wysychaniem lub przed przymrozkami. Wykopy w pobliżu drzew powinny zostać niezwłocznie zasypane,
- 4) zabrania się obcinania korzeni szkieletowych drzew, gdyż grozi to zachwianiem statyki drzewa,
- 5) w obrębie rzutu korony nie można magazynować materiałów chemicznych, budowlanych i ziemi z powstałych wykopów, stosować otwartego ognia, lokalizować placów manewrowych i miejsc postoju sprzętu ciężkiego,
- 6) po zakończeniu prac zabezpieczenia drzew należy zdemontować.”;

i w tym zakresie orzekam:

„W celu zminimalizowania wpływu zaplanowanych prac na drzewa nieprzeznaczone do wycinki należy:

- a) pnie drzew, gdzie w rejonie rzutów ich koron konieczne będzie wykonywanie prac ziemnych, budowlanych oraz ruch pojazdów, zabezpieczyć przez szczelne oszalowanie deskami, wypełniając przestrzeń pomiędzy pniem a deską materiałem amortyzującym (np. matami słomianymi, jutą), deski mocować bez użycia gwoździ, wysokość szalowania ok. 2 m, do wysokości dolnych gałęzi korony, dolną krawędź opierać na podłożu, nie zaś na nabiegach korzeniowych,
- b) zachowane drzewa znajdujące się w bezpośrednim sąsiedztwie robót budowlanych, gdzie nie są planowane prace/przejazdy sprzętu mechanicznego w obrębie rzutu koron, wygrodzić trwałym ogrodzeniem o wysokości 1,5 m w odległości: min. 1 m od pnia w przypadku drzew o obwodzie mierzonym na wysokości 130 cm wynoszącej do 20 cm; min. 4 m od pnia w przypadku drzew o obwodzie mierzonym na wysokości 130 cm wynoszącej od 20 cm do 50 cm; min. 8 m od pnia w przypadku drzew o obwodzie mierzonym na wysokości 130 cm wynoszącej od 50 cm do 100 cm, min. 12 m od pnia w przypadku drzew o obwodzie mierzonym na wysokości 130 cm powyżej 100 cm. Ewentualne prace prowadzone w strefie korzeniowej (od pnia drzewa do 2 m od obrysu korony) należy wykonywać ręcznie. Dokładne miejsce i sposób wykonania zabezpieczeń określi specjalista dendrolog z nadzoru przyrodniczego,
- c) korzenie odsłonięte w czasie wykopów należy, w miarę możliwości, ręcznie wpuścić głębiej i zabezpieczyć przed wysychaniem i przymrozkami, np. poprzez zastosowanie

osłon jutowych, a wykopy w pobliżu drzew niezwłocznie zasypać po zakończeniu prac. W przypadku przerw w pracy wykopy należy tymczasowo zasypać lub przykryć korzenie matami słomianymi, aby przeciwdziałać ich wysychaniu. W warunkach groźących przesuszeniem korzeni drzewa należy podlewać i utrzymywać korzenie w odpowiedniej wilgotności. Niedopuszczalne jest obcinanie korzeni szkieletowych drzew,

- d) w obrębie rzutu korony nie można magazynować materiałów chemicznych, budowlanych i ziemi z powstałych wykopów, stosować otwartego ognia, lokalizować placów manewrowych i miejsc postoju sprzętu ciężkiego,
- e) po zakończeniu prac zabezpieczenia drzew należy zdemontować.”;

4. uchylam pkt II.1.6 ww. decyzji w brzmieniu:

„Zezwala się na zniszczenie:

- 1) trzech płatów siedliska przyrodniczego kod 6230- Górskie i niżowe murawy bliźniczkowe (Nardion-płaty bogate florystycznie) o powierzchni 0,02 ha, 0,0075 ha oraz 0,005 ha,
- 2) stanowisk kruszczyka szerokolistnego w Mysłowicach (w obrębie niecek dawnych stawów).”;

i umarzam postępowanie organu I instancji w tym zakresie;

5. uchylam pkt II.1.7 ww. decyzji w brzmieniu:

„Należy wprowadzić nasadzenia zieleni z zastosowaniem gatunków rodzimych, w rejonach wycinki drzew lub na terenach należących do inwestorów (z uwzględnieniem składu gatunkowego istniejących drzewostanów oraz lokalnych warunków siedliskowych).”;

i w tym zakresie orzekam:

„W celu zminimalizowania wpływu zaplanowanej wycinki drzew na środowisko należy:

- a) w rejonach przyległych do miejsc wycinki drzew lub na terenach należących do inwestorów, wprowadzić nasadzenia zieleni w skali 1:1, przy uwzględnieniu lokalnych warunków siedliskowych oraz składu gatunkowego istniejących drzewostanów. Nasadzenia przeprowadzić jesienią przed mrozami. Do sadzenia zastosować prawidłowo wyprodukowany materiał szkółkarski drzew rodzimych gatunków liściastych: prawidłowo uformowanych, o wyprowadzonej koronie i prostym pniu oraz proporcjonalnej bryle korzeniowej. Prace należy prowadzić pod nadzorem specjalisty botanika, który wskaże skład gatunkowy, dokładny termin oraz sposób pielęgnacji nasadzonej roślinności,
- b) na terenach sąsiadujących z obszarem wycinki zamontować 150 skrzynek lęgowych dla ptaków, w tym:
  - 15 skrzynek typu A (średnica otworu wlotowego 33 mm),
  - 45 skrzynek typu A1 (średnica otworu wlotowego 27 mm),
  - 45 skrzynek typu B (średnica otworu wlotowego 45 mm),

- 15 skrzynek typu D (średnica otworu wlotowego 85 mm),
- 30 budek półotwartych,
- c) 80 skrzynek rozrodczych dla nietoperzy typu Strattman. Skrzynek należy rozwiesić w drzewostanie w grupach po 5 budek wzdłuż dróg, przecinek, linii oddziałowych,
- d) szczegółowe miejsca montażu skrzynek lęgowych dla ptaków oraz skrzynek dla nietoperzy zostaną wskazane przez ornitologa i chiropterologa z nadzoru przyrodniczego, w miejscach odpowiadających wymaganiom biologicznym i ekologicznym poszczególnych gatunków, w porozumieniu z właściwym miejscowo nadleśniczym,
- e) montaż budek i skrzynek oraz coroczne ich czyszczenie i właściwą konserwację, w tym ich wymianę w przypadku zużycia należy wykonywać przez okres 10 lat, pod bezpośrednim kierunkiem i zgodnie z wytycznymi ornitologa i chiropterologa z nadzoru przyrodniczego.”;

6. uchylam pkt II.1.11.4 ww. decyzji w brzmieniu:

„Plac budowy, w tym głębokie wykopy należy skutecznie zabezpieczyć wygradzeniem tymczasowym w przebiegu linii inwestycji, w rejonie aktualnego frontu robót z możliwością przemieszczania w miarę postępu prac, pod nadzorem herpetologicznym. Ogrodzenie winno istnieć w okresie od 1 marca do 15 listopada oraz być stabilne, z trwałym naciągami, aby nie dopuścić do fałdowania, które obniża jego efektywność oraz zagwarantuje skuteczną ochronę małych zwierząt, w tym płazów.

Ogrodzenie winno :

- *istnieć w okresie od 1 marca do 15 listopada,*
- *być stabilne, z trwałym naciągami, aby nie dopuścić do fałdowania, które obniża jego efektywność oraz zagwarantuje skuteczną ochronę małych zwierząt, w tym płazów,*
- *zostać wykonane z geowłókniny lub płotka wykonanego z siatki o oczkach maksymalnie 0,5 cm x 0,5 cm, o wysokości łącznej nie mniejszej niż 50 cm, w tym nie mniejszej niż 40 cm nad poziomem gruntu oraz osadzonych w gruncie na głębokość nie mniejszą niż 10 cm, z przewieszką o długości co najmniej 10 cm, skierowaną „na zewnątrz” od placu budowy.*

Wolne końce ogrodzeń należy zakończyć U ~ kształtnymi zawrotkami (gdzie końcowa część ogrodzenia o długości co najmniej 5 m powinna przebiegać pod kątem prostym do granicy obszaru budowy). W przebiegu ogrodzeń należy uwzględniać różnice w wysokościach terenu, zagłębienia, etc. Ogrodzenia należy stosować w lokalizacjach określonych w tabeli nr 2.

Tabela nr 2

<i>Lokalizacja</i>	<i>Strona</i>
<i>od km 35+500 do km 36+800 odc. DTS 1 („północ-południe”)</i>	<i>strona lewa/prawa</i>
<i>od km 0+000 do km 0+750 odc. DTS 1 b</i>	<i>strona lewa/prawa</i>

od km 0+700 do km 1+500 odc. DTŚ 2b („nowy ślad”)	strona lewa/prawa
---	-------------------

i w tym zakresie orzekam:

„Plac budowy, w tym głębokie wykopy należy skutecznie zabezpieczyć wygradzeniem tymczasowym w przebiegu linii inwestycji, w rejonie aktualnego frontu robót z możliwością przemieszczania w miarę postępu prac, pod nadzorem herpetologicznym.

Ogrodzenie tymczasowe winno:

- być zamontowane w okresie od 15 lutego do 15 listopada w każdym roku trwania budowy,
- być stabilne, z trwałym naciągami, aby zapewnić skuteczną ochronę małych zwierząt, w tym płazów,
- zostać wykonane z siatki o oczkach o wielkości maksymalnie 0,5 cm × 0,5 cm, o wysokości min. 50 cm nad poziomem gruntu z przewieszką o długości co najmniej 10 cm, skierowaną „na zewnątrz” od placu budowy oraz osadzone w gruncie na głębokość nie mniejszą niż 30 cm.

Wolne końce ogrodzeń należy zakończyć U-kształtnymi zawrotkami (gdzie końcowa część ogrodzenia o długości co najmniej 5 m powinna przebiegać pod kątem do granicy obszaru budowy). W przebiegu wygradzeń należy uwzględnić różnice w wysokościach terenu, zagłębienia, itp. Wygradzenia należy zastosować w lokalizacjach określonych w tabeli nr 2.

Tabela nr 2

Lokalizacja	Strona
od km 35+500 do km 36+800 odc. DTŚ 1 („północ- południe”)	obustronnie
od km 0+000 do km 0+750 odc. DTŚ 1 b	obustronnie
od km 0+500 do km 1+500 odc. DTŚ 2b („nowy ślad”)	obustronnie

7. uchylam pkt II.1.11.4 lit. b ww. decyzji w brzmieniu:

„Dla zachowania ciągłości zabezpieczeń tymczasowych (z uwagi na kolizję z drogami dojazdowymi, serwisowymi itp.) - należy zastosować stop - rynny uniemożliwiające przedostanie się płazów na droge, w następującej lokalizacji:

- w km około 35+500 odc. DTŚ 1a - strona prawa/lewa,
- w km około 36+070 odc. DTŚ 1a - strona prawa,
- w km około 36+470 odc. DTŚ 1a - strona prawa,
- w km około 36+500 odc. DTŚ 1a - strona lewa,
- w km około 36+690 odc. DTŚ 1a - strona lewa,
- w km około 36+800 odc. DTŚ 1a - strona prawa/lewa,
- w km około 0+550 odc. DTŚ 1b - strona lewa,
- w km około 0+620 odc. DTŚ 1b - strona prawa,

- w km około 0+680 odc. DTŚ 1b - strona lewa,
- w km około 0+760 odc. DTŚ 1b - strona prawa/lewa,
- w km około 0+700 odc. DTŚ 2b - strona prawa/lewa,
- w km około 1+100 odc. DTŚ 2b - strona prawa,
- w km około 1+240 odc. DTŚ 2b - strona prawa,
- w km około 1+500 odc. DTŚ 2b - strona prawa/lewa.

Rynny powinny być połączone z systemem tymczasowych wygradzeń ochronnych. Szczelność połączenia wygradzenia tymczasowego wykonanego z agrowłókniny z wylotem stop-rynny należy zapewnić poprzez częściowe wkopanie agrowłókniny w grunt w bezpośrednim styku z tym wylotem.”;

i w tym zakresie orzekam:

„Dla zachowania ciągłości zabezpieczeń tymczasowych (z uwagi na kolizję z drogami dojazdowymi, serwisowymi itp.) - należy zastosować stop - rynny uniemożliwiające przedostanie się płazów na drogę, w następującej lokalizacji:

- w km około 35+500 odc. DTŚ 1a - obustronnie,
- w km około 36+070 odc. DTŚ 1a - strona prawa,
- w km około 36+470 odc. DTŚ 1a - strona prawa,
- w km około 36+500 odc. DTŚ 1a - strona lewa,
- w km około 36+690 odc. DTŚ 1a - strona lewa,
- w km około 36+800 odc. DTŚ 1a - obustronnie,
- w km około 0+550 odc. DTŚ 1b - strona lewa,
- w km około 0+620 odc. DTŚ 1b - strona prawa,
- w km około 0+680 odc. DTŚ 1b - strona lewa,
- w km około 0+760 odc. DTŚ 1b - obustronnie,
- w km około 0+700 odc. DTŚ 2b - obustronnie,
- w km około 1+100 odc. DTŚ 2b - strona prawa,
- w km około 1+240 odc. DTŚ 2b - strona prawa,
- w km około 1+500 odc. DTŚ 2b - obustronnie.

Rynny powinny być połączone z systemem tymczasowych wygradzeń ochronnych.”;

8. uchylam pkt II.1.11.1 (str. 7) ww. decyzji w brzmieniu:

„Teren budowy należy regularnie kontrolować (z udziałem pełniącego nadzór herpetologa), z uwzględnieniem zamontowanych przy wygradzeniach wiaderek, a także rowów, wykopów, kolein oraz innych miejsc, mogących stanowić pułapki dla płazów - w okresie wiosennych i jesiennych migracji tj. od początku marca do połowy maja oraz od połowy sierpnia do połowy października dwa razy dziennie (rano i wieczorem), a w pozostałym

okresie raz dziennie. Elementy systemu odwodnienia należy kontrolować minimum raz na dwa tygodnie. Zidentyfikowane uwięzione osobniki, w tym dorosłe, formy rozwojowe i młodociane, należy przenieść, pod nadzorem herpetologa, poza teren prowadzonych prac, do stanowisk zastępczych biorąc pod uwagę możliwość ich przetrwania we właściwym stanie ochrony na nowym stanowisku, z uwzględnieniem czynników antropogenicznych.”;

i w tym zakresie orzekam:

„Teren budowy należy regularnie kontrolować (z udziałem pełniącego nadzór herpetologa), z uwzględnieniem zamontowanych przy wygradzeniach wiaderek, a także rowów, wykopów, kolein oraz innych miejsc, mogących stanowić pułapki dla płazów – w okresie wiosennych i jesiennych migracji, tj. od połowy lutego do połowy maja oraz od połowy sierpnia do końca października, dwa razy dziennie (rano i wieczorem), a w pozostałym okresie raz dziennie. Elementy systemu odwodnienia należy kontrolować minimum raz na dwa tygodnie. Zidentyfikowane uwięzione osobniki (w tym dorosłe), formy rozwojowe i młodociane należy przenieść, pod nadzorem herpetologa, poza teren prowadzonych prac, do stanowisk zastępczych, uwzględniając czynniki antropogeniczne.”;

9. uchylam pkt II.1.12.1 ww. decyzji w brzmieniu:

„Wykosić.”;

i w tym zakresie orzekam:

„Wykosić w terminie od 15 do 30 czerwca.”;

10. uchylam pkt II.2.2.2 ww. decyzji w części w brzmieniu:

„Przepusty P3, P4 oraz P5 należy zintegrować z systemem stałych płotków ochronno-naprowadzających od km około 0+900 do km około 1+280 odcinek DTŚ2b („nowy ślad”) o następujących parametrach:

a) ogrodzenia o wysokości 50 cm należy wykonać z:

- prefabrykatów betonowych (wówczas szerokość bieżni powinna wynosić powyżej 20 cm, głębokość wkopania: na wysokość stopy prefabrykatu, aby zachować pożądaną szerokość bieżni oraz stabilność ogrodzenia; prefabrykaty winny być o profilu łukowym, z odgięciem krawędzi górnej co najmniej 10 cm),
- albo z metalowej siatki (dopuszczalna średnica/szerokość oczek $\leq$ 5 mm, siatka musi być na górze zakończona przewieszką skierowaną na zewnątrz drogi - 10 cm oraz wkopana na głębokość 30 cm).”;

i w tym zakresie orzekam:

„Przepusty P3, P4 oraz P5 należy zintegrować z systemem stałych płotków ochronno-naprowadzających od km około 0+900 do km około 1+280 odcinek DTŚ2b („nowy ślad”), a także wygradzić siedlisko A.27 od km 1+700 do km 2+000 (odcinek DTŚ 2a, strona prawa) o następujących parametrach:

a) ogrodzenia o wysokości min. 50 cm nad poziomem gruntu należy wykonać z metalowej siatki o wielkości oczek maksymalnie 0,5 cm × 0,5 cm, górna krawędź musi być odgięta na zewnątrz linii ogrodzenia pod kątem 45-90°, tworząc daszek o długości 10 cm, dolna krawędź musi być wkopana na głębokość 30 cm.”;

11. uchylam pkt II.2.5.1 ww. decyzji w brzmieniu:

„Budowy zbiornika kompensacyjnego o powierzchni 2,2 ha w Katowicach - Stawiskach zlokalizowanego na działkach ewidencyjnych: nr 1345/80, nr 1347/82, nr 1353/88, nr 1355/90, nr 1361/99, nr 1363/100, nr 1371/108, w Katowicach obręb 0006 Szopienice oraz na działce nr 1385/82 w Mysłowicach, obręb 0007 Mysłowice; Zbiornik zastępczy należy wykonać w sezonie wegetacyjnym poprzedzającym rozpoczęcie prac budowlanych.”;

i w tym zakresie orzekam:

„Wykonać następujące zbiorniki kompensacyjne:

- a) o powierzchni 2,2 ha w Katowicach - Stawiskach zlokalizowanego na działkach ewidencyjnych: nr 1345/80, nr 1347/82, nr 1353/88, nr 1355/90, nr 1361/99, nr 1363/100, nr 1371/108, w Katowicach obręb 0006 Szopienice oraz na działce nr 1385/82 w Mysłowicach, obręb 0007 Mysłowice; Zbiornik zastępczy należy wykonać w sezonie wegetacyjnym poprzedzającym rozpoczęcie prac budowlanych,
- b) o powierzchni min. 2,4 ha zlokalizowanego na działkach m. Mysłowic, obręb Mysłowice: 276, 362, 753/363, 754/363, 5132/395, 5105/337, 5102/324, 5100/305, 5098/293, 5092/277, 775/59, 5090/274, 5084/255. Zbiornik należy wykonać w sezonie wegetacyjnym poprzedzającym rozpoczęcie prac budowlanych. Wymagane parametry zbiornika:
  - maksymalna głębokość 1,0 m,
  - powierzchnia płycizny (głębokość do 30 cm): min 80% pow. zbiornika,
  - przegłębienia sięgające max. 120–150 cm,
  - nachylenie dna zbiornika: w przedziale 1:10 –1:8 (6–7°),
  - linia brzegowa powinna być tak ukształtowana, aby umożliwić rozwinięcie się roślinności o strukturze zbliżonej do naturalnej.”;

12. uchylam pkt II.2.8.1 ww. decyzji w brzmieniu:

„Przez okres trzech lat od momentu oddania drogi do użytkowania należy prowadzić monitoring:

- a) *śmiertelności płazów na drodze - nadzór herpetologiczny (lub osoba przeszkolona przez nadzór) w okresach wzmożonych migracji wiosennych i jesiennych (tj. od początku marca do połowy maja oraz od połowy sierpnia do połowy października). W przypadku stwierdzonego zagrożenia, nadzór powinien wprowadzić stosowne zabezpieczenia, określając ich termin, sposób oraz miejsce wprowadzenia,*

b) wykorzystania przejść dla zwierząt oraz kontroli szczelności wygradzeń ochronno - naprowadzających na całym odcinku trasy po obu jej stronach - prowadzić w okresach o największej intensywności migracji: wiosną 2 kontrole przez 5 kolejnych dni kalendarzowych oraz jesienią 2 kontrole przez 3 kolejne dni kalendarzowe. Kontrola może zostać przerwana jeśli nastąpi załamanie pogody - np. znaczny spadek temperatury. Wtedy cykl należy powtórzyć w innym terminie jeżeli utrzymujące się warunki pogodowe będą wyraźnie inne niż wcześniej (np. niższa temperatura - kontynuować przez liczbę dni, które pozostały do zakończenia cyklu w przypadku, gdy warunki pogodowe uległy tylko chwilowej zmianie),

c) zasiedlania planowanego zbiornika kompensacyjnego w Katowicach - Stawiskach przez płazy.”;

i w tym zakresie orzekam:

„Przez okres trzech lat od momentu oddania drogi do użytkowania należy prowadzić monitoring:

a) śmiertelności płazów na drodze – nadzór herpetologiczny (lub osoba przeszkolona przez nadzór) w okresach wzmożonych migracji wiosennych i jesiennych, tj. od połowy lutego do połowy maja oraz od połowy sierpnia do końca października, minimum co 7 dni, porą wieczorną. Dokładny harmonogram kontroli zostanie ustalony przez nadzór przyrodniczy. W przypadku stwierdzonego zagrożenia, nadzór powinien wprowadzić stosowne zabezpieczenia, określając ich termin, sposób oraz miejsce wprowadzenia,

b) wykorzystania przejść dla zwierząt oraz kontroli szczelności wygradzeń ochronno-naprowadzających na całym odcinku trasy po obu jej stronach - prowadzić w okresach o największej intensywności migracji: wiosną 2 kontrole przez 5 kolejnych dni kalendarzowych oraz jesienią 2 kontrole przez 3 kolejne dni kalendarzowe. Kontrola może zostać przerwana jeśli nastąpi załamanie pogody - np. znaczny spadek temperatury. Wtedy cykl należy powtórzyć w innym terminie jeżeli utrzymujące się warunki pogodowe będą wyraźnie inne niż wcześniej (np. niższa temperatura - kontynuować przez liczbę dni, które pozostały do zakończenia cyklu w przypadku, gdy warunki pogodowe uległy tylko chwilowej zmianie),

c) zasiedlania planowanego zbiornika kompensacyjnego w Katowicach - Stawiskach przez płazy,

d) wyniki monitoringu corocznie (nie później niż 2 miesiące od zakończenia cyklu rocznego) należy przedłożyć Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach oraz Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska.”;

13. uchylam pkt II.2.9 ww. decyzji w brzmieniu:

„Okresowe kontrole (z udziałem herpetologa) szczelności zabezpieczeń chroniących urządzenia odwodnienia przed przedostaniem się do nich zwierząt oraz sprawności urządzeń ucieczkowych (w przypadku ich niesprawności należy dokonać napraw).”;

i w tym zakresie orzekam:

„Kontrole (z udziałem herpetologa) szczelności zabezpieczeń chroniących urządzenia odwodnienia przed przedostawaniem się do nich zwierząt oraz kontrole sprawności urządzeń ucieczkowych prowadzić 2 razy w roku w okresach od początku do połowy lutego oraz od początku do połowy sierpnia.”;

14. uchylam pkt III.2 ww. decyzji w brzmieniu:

„Należy zlokalizować poniższe typy ekranów akustycznych w określonym kilometrażu drogi:

Tabela nr 8

Liczba	Rodzaj ekranu	Kilometraż ok. [km]	Długość [m]	Wysokość [m]	Strona
1	E1 ~ odbijający	36+420 - 36+600 odcinek 1a	ok. 145	3	prawa
2	E2 - odbijający	1+140 - 1+440 odcinek DTS 1b 0+000 - 0+330 odcinek DTS 2a	ok. 640	4	lewa
3	E3 - odbijający	0+340-0+525 odcinek DTS 2b	ok. 190	4	lewa
4	E4 ~ odbijająco-pochłaniający Odbijający: przezroczysty z czarnymi pionowymi pasami o szerokości 2 cm w odległości nie większej niż 10 cm od	1+470-1+700 odcinek 2a	ok. 265	5 + 0,5 zakrzywienie	lewa
5	E5 - odbijający	0+960-1+340 odcinek 2b	ok. 380	3 + 0,5 zakrzywienie	lewa

1) należy zastosować nawierzchnię ograniczającą emisję hałasu (BBTM) na całej długości trasy głównej.”;

i w tym zakresie orzekam:

„Należy zlokalizować poniższe typy ekranów akustycznych w określonym kilometrażu drogi:

Tabela nr 8

Liczba	Rodzaj ekranu	Kilometraż ok. [km]	Długość [m]	Wysokość [m]	Strona
1	E1 - odbijający	36+420 - 36+600 odcinek 1a	ok. 145	3	prawa
2	E2 - odbijający	1+140 - 1+440 odcinek 1b 0+000 - 0+330 odcinek 2a	ok. 640	4	lewa

3	E3 - odbijający	0+340-0+525 odcinek 2b	ok. 190	4	lewa
4	E4 - pochłaniający	1+470-1+640 odcinek 2a	ok. 265	2	lewa
		1+640-1+700 odcinek 2a		6	
5	E5 - odbijający	0+960-1+340 odcinek 2b	ok. 380	3 + 0,5 zakrzywienie	lewa

- 1) należy zastosować nawierzchnię ograniczającą emisję hałasu (BBTM) na całej długości trasy głównej.”;

15. uchylam pkt VI ww. decyzji w brzmieniu:

„Nakładam obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej.”;

i w tym zakresie orzekam:

„Nakładam obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. W szczególności należy uszczegółowić i zweryfikować oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze w zakresie:

- 1) efektywności zaprojektowanych rozwiązań minimalizujących efekt bariery ekologicznej tworzonej przez drogę, w szczególności: właściwego doboru lokalizacji przejść, odpowiedniego ich zagęszczenia, doboru właściwego typu i parametrów technicznych przejść do sytuacji przestrzennej i ekologii gatunków zwierząt (jakim przejścia mają służyć, zróżnicowania rodzajów przejść, tak aby wszystkie gatunki zwierząt o różnych wymaganiach) mogły przekraczać planowaną inwestycję liniową; poprawności wyboru i lokalizacji systemu naprowadzającego do przejść dla płazów; lokalizacji stop-rynien,
- 2) lokalizacji zieleni przewidzianej do nasadzeń z uwzględnieniem zarówno aspektów środowiskowych, krajobrazowych oraz uwarunkowań terenowych, z podaniem działek ewidencyjnych,
- 3) poprawności lokalizacji systemu odwodnienia w aspekcie barierowości dla migracji zwierząt,
- 4) oddziaływania przedsięwzięcia na chronione rośliny (w związku z budową zbiornika kompensacyjnego dla płazów) oraz doprecyzowania stanowisk ich występowania w km drogi.”;

16. uchylam pkt VII ww. decyzji w brzmieniu:

„Nakładam obowiązek sporządzenia i przedstawienia analizy porealizacyjnej w zakresie pomiarów poziomu hałasu na terenach faktycznie zagospodarowanych podlegających ochronie akustycznej, w szczególności dla zabudowy jednorodzinnej znajdującej się po prawej stronie projektowanego ronda z zastosowaniem ekranu E1, dla zabudowy jednorodzinnej znajdującej wzdłuż projektowanej drogi po lewej stronie, dla zabudowy jednorodzinnej znajdującej się po lewej stronie projektowanego ekranu akustycznego E2, zabudowy jednorodzinnej znajdującej się po lewej stronie projektowanego ekranu akustycznego E3 oraz dla zabudowy mieszkaniowo usługowej znajdującej się po prawej stronie projektowanej drogi. Analizę należy przedłożyć Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach oraz Prezydentowi Miasta Katowice, Sosnowiec, Mysłowice i Jaworzno.”;

i w tym zakresie orzekam:

„Nakładam obowiązek sporządzenia i przedstawienia analizy porealizacyjnej w zakresie pomiarów poziomu hałasu na terenach faktycznie zagospodarowanych podlegających ochronie akustycznej, w szczególności dla zabudowy jednorodzinnej znajdującej się po prawej stronie projektowanego ronda z zastosowaniem ekranu E1, dla zabudowy jednorodzinnej znajdującej wzdłuż projektowanej drogi po lewej stronie, dla zabudowy jednorodzinnej znajdującej się po lewej stronie projektowanego ekranu akustycznego E2, zabudowy jednorodzinnej znajdującej się po lewej stronie projektowanego ekranu akustycznego E3 oraz dla zabudowy mieszkaniowo usługowej znajdującej się po prawej stronie projektowanej drogi. Analizę należy przeprowadzić rok po oddaniu inwestycji do użytku. Wyniki przeprowadzonej analizy należy przedłożyć w terminie do 6 miesięcy od jej zakończenia Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach, Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska oraz Prezydentowi Miasta Katowice, Sosnowiec, Mysłowice i Jaworzno.”;

17. w pozostałym zakresie utrzymuję ww. decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, dalej RDOŚ w Katowicach, działając na podstawie wniosku z dnia 30 września 2016 r. Prezydenta Miasta Jaworzna działającego przez pełnomocnika [REDAKTOWANE], decyzją z dnia 23 maja 2019 r. określił środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia, o którym mowa w sentencji niniejszej decyzji.

Z uwagi na liczbę stron biorących udział w prowadzonym przez RDOŚ w Katowicach postępowaniu, w niniejszej sprawie zastosowanie miał art. 49 Kpa. Mając powyższe na uwadze, RDOŚ w Katowicach zawiadomieniem z dnia 24 maja 2019 r., znak: WOOŚ.4210.34.2016.KC.28, poinformował strony postępowania o wydaniu decyzji własnej z dnia 23 maja 2019 r. dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Zawiadomienie, o którym mowa powyżej, zostało obwieszczane: na tablicy ogłoszeń urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Regionalnej

Dyrekcji Ochrony Środowiska w Katowicach, na tablicy ogłoszeń oraz Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego w Jaworznie, na tablicy ogłoszeń urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta Katowice, na tablicy ogłoszeń urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej oraz na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Sosnowcu. Najpóźniej ww. zawiadomienie RDOŚ w Katowicach zostało obwieszczono w Urzędzie Miasta Mysłowice (w terminie od 30 maja 2019 r. do 13 czerwca 2019 r.).

Decyzja z dnia 23 maja 2019 r. została zatem skutecznie doręczona stronom postępowania w trybie art. 49 Kpa w dniu 13 czerwca 2019 r. W związku z powyższym, ostatnim dniem do złożenia odwołania był 27 czerwca 2019 r.

Pismem z dnia 21 czerwca 2019 r. (data nadania w placówce wyznaczonego operatora pocztowego: 21 czerwca 2019 r.) Górnośląskie Towarzystwo Przyrodnicze im. A. Czudka, dalej GTP, reprezentowane zgodnie ze sposobem reprezentacji ujawnionym w Krajowym Rejestrze Sądowym nr 0000325343 przez ██████████, wniosło odwołanie od decyzji z dnia 23 maja 2019 r. Zgodnie z art. 129 § 2 Kpa odwołanie zostało złożone w ustawowym terminie 14 dni. GTP uczestniczy w postępowaniu na prawach strony, co potwierdza postanowienia RDOŚ Katowice z dnia 29 kwietnia 2019 r., znak: WOOŚ.4210.34.2016.KC.25, dopuszczającego organizację ekologiczną do udziału w postępowaniu.

Stosownie do art. 133 Kpa, RDOŚ w Katowicach pismem z dnia 28 czerwca 2019 r., znak: WOOŚ.4210.34.2016.KC.29, przekazał odwołanie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, dalej GDOŚ.

GTP, kwestionując decyzję z dnia 23 maja 2019 r., podniosło, że RDOŚ w Katowicach:

- nie wziął pod uwagę, iż na wysokości miejsc rozrodu płazów, wygradzenia herpetologiczne nie powinny być wykonane z siatek, z uwagi na przechodzenie przez oczka siatki małych płazów;
- nie uwzględnił, przy określaniu częstotliwości kontroli herpetologicznych, okresu dyspersji płazów wczesnowiosennych;
- nie sprecyzował czasu i częstotliwości prowadzenia kontroli urządzeń odwodnienia na etapie eksploatacji, jak również minimalnej liczby kontroli śmiertelności płazów na jezdni w okresie funkcjonowania przedsięwzięcia.

Organ odwoławczy ustalił i zważył, co następuje.

Mając na uwadze, wyrażoną w art. 15 Kpa, zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, GDOŚ w ramach postępowania odwoławczego, nie tylko wnikliwie zbadał legalność i celowość zaskarżonej decyzji ale ponownie rozpoznał i rozstrzygnął sprawę administracyjną.

Organ odwoławczy dokonał weryfikacji raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, dalej raport oos, z lutego 2017 r. oraz jego uzupełnień przedłożonych w ramach postępowania pierwszoinstancyjnego, a także uzupełnień przedłożonych na etapie postępowania odwoławczego (z kwietnia 2020 r. oraz lipca 2021 r.). Przedmiotowa dokumentacja spełnia wymogi wskazane w art. 66 ustawy oos, w stopniu umożliwiającym przeprowadzenie oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko oraz określenie środowiskowych uwarunkowań jego realizacji.

Zawiadomieniami z dnia 1 czerwca 2020 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.144.2019.KM.14 oraz DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.144.2019.KM.15, GDOŚ, na podstawie art. 10 Kpa, poinformował strony postępowania o możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych uwag. Pismem z dnia 3 sierpnia 2020 r., wniesionym na skrzynkę podawczą organu, GTP wniosło dodatkowe uwagi dotyczące:

1. wygrodzeń herpetologicznych, które docelowo powinny być zlokalizowane w km od 35+200 do 36+500 i do km 0+600, a także od ul. Obrzeżnej Zachodniej (km 0+600) do torów kolejowych przy ul. J. Korczaka;
2. przerwania wskutek realizacji inwestycji ciągłości ekologicznej otoczenia w km 35+400 do km 35+700. *Z tego powodu konieczne jest tam wykonanie przepustów/przejść dla fauny;*
3. konieczności skompensowania utraty siedliska płazów w km 0+800 do 1+200;
4. nieuwzględnienia urządzeń uciezkowych z separatorów, a także kwestii częstotliwości prowadzenia kontroli tych separatorów w okresie eksploatacji *z uwagi na fakt, iż do nich docierają płazy z nurtem wód opadowych odprowadzanych przez kanalizację;*
5. konieczności wykonania tymczasowych wygrodzeń herpetologicznych na odcinku 2b, które powinny zaczynać się przed wyznaczonym siedliskiem płazów, tj. od km 0+500;
6. niezbędności lokalizacji docelowych wygrodzeń herpetologicznych w km 1+800 do 2+000 odcinka 2a;
7. konieczności wykonania wygrodzenia herpetologicznego na wysokości zbiorników będących miejscami rozrodu płazów z materiałów panelowych, *w celu ochrony uniemożliwienia dostępu do pasa drogowego osobników płazów młodocianych, po metamorfozie;*
8. zamieszczenia w decyzji organu odwoławczego zapisu dotyczącego konieczności kompletnego wykonania urządzeń ochrony środowiska przed oddaniem inwestycji do ruchu;
9. nieuwzględnienia w decyzji z dnia 23 maja 2019 r. kilometrażu stanowisk kruszczyka zerokolistnego i trzech płatów siedlisk o kodzie 6230 przeznaczonych do zniszczenia (pkt II.6.1 i II.6.2 decyzji RDOŚ w Katowicach).

W następstwie GDOŚ pismem z dnia 7 grudnia 2020 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.144.2019.KM.28, wezwał wnioskodawcę do uzupełnienia raportu oos. Wnioskodawca przedłożył stosowne uzupełnienie przy piśmie z dnia 30 lipca 2021 r., znak: IM-IMR.7011.7.2017-2021.

Wiadomością elektroniczną z dnia 20 sierpnia 2021 r. GTP wniosło dodatkowe uwagi do postępowania odwoławczego, ale, z uwagi na niezgodny z art. 63 § 1 Kpa sposób wniesienia podania, organ odwoławczy nie odniósł się do podnoszonych kwestii i pozostawił podanie bez rozpoznania.

Zawiadomieniami z dnia 22 listopada 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.144.2019.KM.44 oraz DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.144.2019.KM.45, GDOŚ, na podstawie art. 10 Kpa, powtórnie poinformował strony postępowania o możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych uwag. Żadna ze stron postępowania tym razem nie skorzystała ze swoich uprawnień procesowych.

Przedmiotowe przedsięwzięcie polegać będzie na budowie *Drogowej Trasy Średnicowej Katowice na terenie miast: Katowice, Mysłowice, Sosnowiec, Jaworzno (Drogowa Trasa Średnicowa Wschód)*.

Całość zamierzenia budowlanego składa się z następujących odcinków:

- odcinek 1a DTŚ w zakresie km 35+000 – 36+920;
- odcinek 1b DTŚ w zakresie km 0+000 – 1+445,01;
- odcinek 2a DTŚ w ciągu ulicy Obrzeźna Zachodnia w zakresie km 0+000 – 1+800;
- odcinek przebudowa ul. Obrzeźna Zachodnia w zakresie km 1+800 – 2+505,14;
- odcinek 2b DTŚ (nowy ślad) w zakresie km 0+000 – 3+200;
- odcinek 2b DTŚ w ciągu ul. Orłąt Lwowskich w zakresie km 3+200 – 4+397,26;
- przebudowa ul. Oświęcimskiej w zakresie km 0+000 – 0+235.

Działania realizowane w ramach planowanej inwestycji stanowiąc będą przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wskazane w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71), dalej rozporządzenie oos, tj. w:

- § 3 ust. 1 pkt 60 rozporządzenia oos (*drogi o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia powyżej 1 km inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 31 i 32 oraz obiekty mostowe w ciągu drogi o nawierzchni twardej, z wyłączeniem przebudowy dróg oraz obiektów mostowych, służących do obsługi stacji elektroenergetycznych i zlokalizowanych poza obszarami objętymi formami ochrony przyrody, o których mowa w art 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody*);
- § 3 ust. 1 pkt 33 rozporządzenia oos (*instalacje do przesyłu gazu inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 21 oraz towarzyszące im tłocznie lub stacje redukcyjne, z wyłączeniem gazociągów o ciśnieniu nie większym*

niż 0,5 MPa i przyłączy do budynków; przy czym tłocznie lub stacje redukcyjne budowane, montowane lub przebudowywane przy istniejących instalacjach przesyłowych nie stanowią przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko);

- § 3 ust. 1 pkt 68 rozporządzenia ooś (rurociagi wodociągowe magistralne do przesyłania wody oraz przewody wodociągowe magistralne doprowadzające wodę od stacji uzdatniania do przewodów wodociagowych rozdzielczych, z wyłączeniem ich przebudowy metodą bezwykopową);
- § 3 ust. 1 pkt 79 rozporządzenia ooś (sieci kanalizacyjne o całkowitej długości przedsięwzięcia nie mniejszej niż 1 km, z wyłączeniem ich przebudowy metodą bezwykopową, sieci kanalizacji deszczowej zlokalizowanych w pasie drogowym i obszarze kolejowym oraz przyłączy do budynków - dotyczy to sieci kanalizacji sanitarnej powyżej 1 km);
- § 3 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia ooś (stacje elektroenergetyczne lub napowietrzne linie elektroenergetyczne, o napięciu znamionowym nie mniejszym niż 110 kV, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 6);
- § 3 ust. 1 pkt 34 rozporządzenia ooś (instalacje do przesyłu pary wodnej lub ciepłej wody, z wyłączeniem osiedlowych sieci ciepłowniczych i przyłączy do budynków).

Organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanej inwestycji był, zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2021 r. poz. 2373, ze zm.), dalej ustawa ooś (przedsięwzięć realizowanych na terenach zamkniętych), RDOŚ w Katowicach, bowiem nieruchomości o nr ewid. 206, 716/96, 1246/98, 1240/96, obręb Słupna, miasto Mysłowice, zostały zaliczone, zgodnie z załącznikiem nr 12 do decyzji Nr 14 Ministra Infrastruktury z dnia 18 września 2020 r. w sprawie ustalenia terenów zamkniętych, przez które przebiegają linie kolejowe (Dz. Urz. MI z 2020 r. poz. 38, ze zm.), do terenów zamkniętych. Podkreślić trzeba, że zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1712) do spraw wszczętych na podstawie ustaw zmienianych w art. 1 oraz w art. 3 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Zatem w przedmiotowej sprawie nie doszło do zmiany właściwości organu rozstrzygającego w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Jak wynika natomiast z art. 127 § 2 Kpa oraz art. 127 ust. 3 ustawy ooś, organem właściwym do rozpatrzenia odwołań od decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r. jest GDOŚ.

U podstaw wydania decyzji określającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia, musi leżeć założenie, że z punktu widzenia ochrony środowiska inwestycja objęta wnioskiem jest dopuszczalna (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia

18 czerwca 2019 r., sygn. akt: II OSK 1438/18). *Organ właściwy do wydania tej decyzji winien przeprowadzić postępowanie przewidziane przepisami powołanej ustawy i jest zobligowany wydać tę decyzję, jeżeli inwestor spełni wymagania określone przepisami ustawy* (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 18 października 2017 r., sygn. akt: II SA/Rz 861/17).

Zatem odmowa ustalenia środowiskowych uwarunkowań w kształcie określonym we wniosku, może nastąpić jedynie w ściśle określonych przypadkach wskazanych w ustawie ooś. Przesłanki te stanowią:

- niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego lub naruszenie zamierzoną działalnością przeznaczenia nieruchomości określonej w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 i 3 ustawy ooś);
- brak zgody wnioskodawcy na wskazanie w decyzji wariantu innego niż proponowany przez niego jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez wnioskodawcę (art. 81 ust. 1 ustawy ooś w zw. z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1712));
- wykazanie znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, dalej ustawa o ochronie przyrody (art. 81 ust. 2 ustawy ooś);
- wykazanie, że przedsięwzięcie może wpływać negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 624, ze zm.), dalej ustawa Prawo wodne, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 ww. ustawy (art. 81 ust. 3 ustawy ooś w zw. z art. 545 ust. 1a ustawy Prawo wodne).

Powyższe potwierdza wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 9 sierpnia 2016 r., sygn. akt: IV SA/Wa 726/16, gdzie podkreślono, że *decyzja o uwarunkowaniach środowiskowych ma charakter związany tzn. organ właściwy do wydania decyzji nie ma swobody działania, a katalog podstaw wydania decyzji negatywnych ma charakter zamknięty.*

GDOŚ wskazuje, że zgodnie z art. 80 ust. 2 ustawy ooś, *właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Nie dotyczy to decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla drogi publicznej (...).* Planowane przedsięwzięcie

polegać będzie na budowie drogi klasy S, GP, G, D, Z, oraz L należącej według podziału wprowadzonego przez rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 2016 r. poz. 124, ze zm.), dalej rozporządzenie drogowe, do klas dróg publicznych. Ponadto w celu powiązania projektowanej drogi z istniejącym układem drogowym przewiduje się budowę węzłów, tj.: węzeł z ul. Lwowska, węzeł Janów, węzeł „Mikołowska/Ćmok”, węzeł „Partyzantów/Słupna” oraz węzeł „Orląt Lwowskich/Jęzor”, a także skrzyżowań: Drogowej Trasy Średnicowej z ul. Korczaka i Drogowej Trasy Średnicowej z ul. Łącznik będącą przedłużeniem ul. Kolejowej. Zgodnie z art. 4 pkt 9 lit. a ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 470, ze zm.) skrzyżowanie jednopoziomowe to przecięcie się lub połączenie dróg publicznych na jednym poziomie, zaś w myśl pkt b ww. przepisu węzeł drogowy to połączenie dróg publicznych na różnych poziomach, zapewniające pełną lub częściową możliwość wyboru kierunku jazdy. Z kolei na podstawie § 55 ust. 2 rozporządzenia drogowego w celu zapewnienia wymaganego poziomu bezpieczeństwa ruchu drogowego na połączeniu z projektowanymi drogami stosuje się odpowiednio skrzyżowanie lub węzeł. Zatem należy jednoznacznie wskazać, że planowane skrzyżowania oraz węzły są częścią projektowanej drogi publicznej. Wobec powyższego w przedmiotowej sprawie nie ma konieczności badania zgodności lokalizacji planowanej inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Nadto planowane przedsięwzięcie realizowane będzie na podstawie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej - wydawanej na podstawie ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2020 poz. 1363, ze zm.). Decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zgodnie z art. 11f ww. ustawy określa ustalenia dotyczące między innymi obowiązku budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu, stanowiące w niniejszym przypadku przedsięwzięcia, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 7, 33, 34 i 68 rozporządzenia ooś.

W przedmiotowym postępowaniu nie zaistniały także przesłanki odmowy zgody na realizację przedsięwzięcia, wynikające z art. 81 ustawy ooś. Przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała, że przedsięwzięcie nie będzie znacząco negatywnie oddziaływać na obszary Natura 2000, bowiem przedmiotowe zamierzenie budowlane nie koliduje z obszarami Natura 2000 (str. 178 raportu ooś).

Realizacja inwestycji nie wpłynie także negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy Prawo wodne.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. z 2016 r. poz. 1911), dalej

rozporządzenie PGW, oraz raportem oos (str. 58-59 raportu oos) przedmiotowe przedsięwzięcie realizowane będzie w obrębie następujących Jednolitych Części Wód Powierzchniowych, dalej JCWP:

- JCWP „Przemsza od zbiornika Przeczyce do ujścia Białej Przemszy”, kod: PL RW2000821279, typ: mała rzeka wyżynna krzemianowa – zachodnia (8), status: silnie zmieniona część wód (SZCW);
- JCWP „Rawa”, kod: PL RW20006212689, typ: potok wyżynny węglanowy z substratem drobnoziarnistym na lessach i lessopodobnych (6), status: silnie zmieniona część wód (SZCW);
- JCWP „Bolina”, kod: PL RW20005212729, typ: potok wyżynny krzemianowy z substratem drobnoziarnistym – zachodni (5), status: naturalna;
- JCWP „Przemsza od Białej Przemszy do ujścia”, kod: PL RW200010212999, typ: średnia rzeka wyżyna – zachodnia (10), status: naturalna.

Celem środowiskowym dla JCWP „Przemsza od zbiornika Przeczyce do ujścia Białej Przemszy” zgodnie z rozporządzeniem PGW, jest osiągnięcie dobrego potencjału ekologicznego i utrzymanie dobrego stanu chemicznego. Jest ona wskazana jako zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Termin osiągnięcia celu środowiskowego dla JCWP „Przemsza od zbiornika Przeczyce do ujścia Białej Przemszy” przedłużono do 2027 r. Zgodnie z rozporządzeniem PGW uzasadnieniem odstępstwa od osiągnięcia celów środowiskowych jest brak możliwości technicznych. W zlewni ww. JCWP zidentyfikowano presję komunalną i przemysłową.

Z kolei celem środowiskowym dla JCWP „Rawa”, zgodnie z rozporządzeniem PGW, jest osiągnięcie dobrego potencjału ekologicznego i utrzymanie dobrego stanu chemicznego. Jest ona wskazana jako zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Termin osiągnięcia celu środowiskowego dla JCWP „Rawa” przedłużono do 2027 r. Zgodnie z rozporządzeniem PGW uzasadnieniem odstępstwa od osiągnięcia celów środowiskowych jest brak możliwości technicznych. W zlewni ww. JCWP zidentyfikowano presję komunalną.

Celem środowiskowym dla JCWP „Bolina” zgodnie z rozporządzeniem PGW, jest osiągnięcie dobrego stanu ekologicznego i chemicznego. Jest ona wskazana jako zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Termin osiągnięcia celu środowiskowego dla JCWP „Bolina” przedłużono do 2027 r. Zgodnie z rozporządzeniem PGW uzasadnieniem odstępstwa od osiągnięcia celów środowiskowych jest brak możliwości technicznych. W zlewni ww. JCWP zidentyfikowano presję komunalną.

Dla ostatniej JCWP „Przemsza od Białej Przemszy do ujścia” zgodnie z rozporządzeniem PGW, celem środowiskowym jest osiągnięcie dobrego stanu ekologicznego i chemicznego. Jest ona wskazana jako zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Termin osiągnięcia

celu środowiskowego dla JCWP „Bolina” przedłużono do 2027 r. Zgodnie z rozporządzeniem PGW uzasadnieniem odstępstwa od osiągnięcia celów środowiskowych jest brak możliwości technicznych oraz dysproporcjonalne koszty.

Analizując specyfikę planowanego przedsięwzięcia, stwierdza się, że na etapie realizacji inwestycji może wystąpić czasowe pogorszenie potencjału/stanu ww. JCWP, oraz czasowa zmiana reżimu wód (str. 64 raportu ooś). Jednakże należy uznać, iż budowa przedmiotowego zamierzenia budowlanego z uwzględnieniem środowiskowych uwarunkowań określonych w decyzji z dnia 23 maja 2019 r., jak i niniejszej decyzji, nie stanowi zagrożenia dla celów środowiskowych JCWP (tj. pkt II.1.2.3, pkt II.1.8, II.1.9, II.1.14, II.1.16, II.1. 22, II.1.23 decyzji RDOŚ w Katowicach).

Zgodnie z rozporządzeniem PGW oraz raportem ooś (str. 6-15 uzupełnienia raportu ooś z lipca 2021 r.) przedmiotowe przedsięwzięcie realizowane będzie w obrębie Jednolitych Części Wód Podziemnych, dalej JCWPd, o kodzie PLGW2000111, PLGW2000112 oraz PLGW2000146.

Celem środowiskowym dla JCWPd o kodzie PLGW2000111, zgodnie z rozporządzeniem PGW, jest osiągnięcie dobrego stanu chemicznego i ilościowego. Jest ona wskazana jako zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Termin osiągnięcia celu środowiskowego dla JCWPd o kodzie PLGW2000111 wyznaczono na 2021 r. Zgodnie z rozporządzeniem PGW uzasadnieniem odstępstwa od osiągnięcia celów środowiskowych była intensywna eksploatacja wód podziemnych, głównie w wyniku odwodnieni wyrobisk górniczych.

Z kolei celem środowiskowym dla JCWPd o kodzie PLGW2000112 zgodnie z rozporządzeniem PGW, jest utrzymanie dobrego stanu chemicznego i ilościowego. Jest ona wskazana jako zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Termin osiągnięcia celu środowiskowego dla JCWPd o kodzie PLGW2000112 wyznaczono na 2015 r. Zgodnie z rozporządzeniem PGW uzasadnieniem odstępstwa od osiągnięcia celów środowiskowych była intensywna eksploatacja wód podziemnych, głównie w wyniku odwodnieni wyrobisk górniczych.

Dla ostatniej JCWPd o kodzie PLGW2000146 zgodnie z rozporządzeniem PGW, celem środowiskowym jest osiągnięcie dobrego stanu chemicznego i utrzymanie dobrego ilościowego. Jest ona wskazana jako zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Termin osiągnięcia celu środowiskowego dla JCWPd o kodzie PLGW2000111 wyznaczono na 2021 r. Zgodnie z rozporządzeniem PGW uzasadnieniem odstępstwa od osiągnięcia celów środowiskowych była intensywna eksploatacja wód podziemnych, głównie w wyniku odwodnieni wyrobisk górniczych. Podkreślić należy, że aktualizacja PGW jest w trakcie przygotowania ale do dnia jej wejścia w życie organ odwoławczy nie może odnieść się do określonych w niej celów środowiskowych i terminu na jego osiągnięcie.

W ocenie GDOŚ realizacja przedsięwzięcia nie przyczyni się do trwałego pogorszenia stanu ilościowego i chemicznego omawianej JCWPd, zarówno na etapie realizacji, jak i eksploatacji przedsięwzięcia. Odwodnienie pasa drogowego realizowane będzie za pomocą wpustów ulicznych oraz rowów drogowych, z których wody opadowe będą odprowadzane poprzez projektowane kolektory kanalizacji deszczowej do istniejących cieków i rowów oraz do zbiorników retencyjnych (str. 68 raportu ooś).

W celu minimalizacji ewentualnego wpływu przedmiotowego przedsięwzięcia na JCWPd, zobowiązano inwestora do zastosowania działań minimalizujących:

- na etapie realizacji określonych w pkt II.1.15, II.1.17, II.1.19, II.1.20 decyzji z dnia 23 maja 2019 r.,
- na etapie eksploatacji określonych w pkt II.2.10 decyzji z dnia 23 maja 2019 r.

Ponadto analiza rozporządzenia PGW oraz raportu ooś przeprowadzona przez GDOŚ wykazała, że przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie oddziaływać na obszary chronione, o których mowa w art. 61 ustawy Prawo wodne, w obrębie których znajduje się JCWP „Przemsza od zbiornika Przeczyce do ujścia Białej Przemszy”.

W przedmiotowej sprawie nie wynikała także zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez wnioskodawcę, a zatem nie była konieczna zgoda inwestora na wskazanie w decyzji wariantu innego niż proponowany przez niego.

Jeśli więc w odniesieniu do wariantu proponowanego przez inwestora nie zachodzą okoliczności wykluczające możliwość wydania pozytywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, określone w art. 80 ust. 2 i art. 81 ustawy ooś, wówczas organ jest zobowiązany do określenia środowiskowych warunków realizacji przedsięwzięcia w wariantcie wskazanym we wniosku.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ II instancji utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję. Z kolei w myśl art. 138 § 1 pkt 2 Kpa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umorzyć postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym, decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i orzekając co do istoty sprawy, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu I instancji jest nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości podjętego rozstrzygnięcia. *Niezgodność z przepisami prawa to niezgodność z przepisami prawa materialnego lub przepisami prawa procesowego przez ich rażące naruszenie lub ich wadliwą wykładnię* (B. Adamiak, J. Borkowski, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa, 2021, str. 849). Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu I instancji,

polegających na niewłaściwie zastosowanym przepisie prawa materialnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych.

Mając na uwadze, że kompetencje orzecznicze organu odwoławczego nie sprowadzają się tylko do kontroli zasadności zarzutów podniesionych w stosunku do wydanego rozstrzygnięcia, lecz do całościowej analizy akt sprawy oraz kontroli merytorycznej rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, organ odwoławczy, badając sprawę, dostrzegł wymagające skorygowania uchybienia w decyzji RDOŚ w Katowicach z dnia 23 maja 2019 r. W ocenie GDOŚ decyzja I instancji w pkt II.1.7 oraz II.2.5.1 w zakresie obowiązku przeprowadzenia kompensacji przyrodniczej została wydana z naruszeniem art. 107 § 1 pkt 5 Kpa w związku z art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy ooś. Wymagania dotyczące warunków korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji inwestycji określone w pkt. II.1.3 lit. e, II.1.1.4, II.1.4.1, II.1.5, II.1.6, II.1.7, II.1.11.4, II.1.11.4 lit. b, II.1.11.1 (str. 7), II.1.12.1, II.2.2.2, II.2.9 decyzji z dnia 23 maja 2019 r. zostały sformułowane w sposób nieprecyzyjny, co narusza art. 107 § 1 pkt 5 Kpa w związku z art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy ooś. Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nałożone w pkt III.2 decyzji organu I instancji zostały sformułowane w sposób nieprawidłowy, czym naruszono art. 107 § 1 pkt 5 Kpa w związku z art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy ooś. Co więcej nałożone w pkt II.2.8.1 decyzji z dnia 23 maja 2019 r. obowiązki monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w zakresie śmiertelności płazów na drodze, określone zostały nieprecyzyjnie, czym naruszono art. 107 § 1 pkt 5 Kpa w związku z art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy ooś. RDOŚ w Katowicach naruszył ponadto art. 82 ust. 1 pkt 5 w związku z art. 107 § 1 pkt 5 Kpa poprzez niewskazanie całkowitego zakresu oraz terminu przedstawienia wyników analizy porealizacyjnej do wyznaczonych organów.

Organ I instancji w warunku określonym w pkt. II.1.1.3 lit. e decyzji z dnia 23 maja 2019 r. zobowiązał wnioskodawcę do prowadzenia nadzoru w trakcie wyboru i rozmieszczenia budek lęgowych dla ptaków oraz monitoringu stanu ich zasiedlania. W ww. warunku RDOŚ w Katowicach nie określił jednak liczby koniecznych do zamontowania budek lęgowych oraz częstotliwości wykonania kontroli ich stanu technicznego i zasiedlenia. Zgodnie z raportem ooś, *zabudowa budek lęgowych podyktowana została tzw. zasadą ostrożności*, a oszacowanie liczby tych budek (150 sztuk) zostało wykonane *na podstawie szacowanej powierzchni zniszczenia zwartych kompleksów leśnych wskutek budowy planowanego układu drogowego*. Wśród zinwentaryzowanych gatunków ptaków, 18 gatunków było dziuplakami – pustułka, uszatka, jerzyk, dymówka, oknówka, strzyżyk, rudzik, kopciuszek, pleszka, modraszka, bogatka, sosnówka, czarnogłówka, kowalik, pełzacz ogrodowy, muchołówka szara, kawka, szpak. Niezbędne jest zatem skompensowanie naturalnych kryjówek w

drzewach utraconych w wyniku zaplanowanej w ramach realizacji inwestycji wycinki zadrzewień w ilości ~ 78,8 tysięcy. W związku z powyższym, GDOŚ wskazał (pkt 5 niniejszej decyzji), że konserwację i monitoring stanu zasiedlenia budek lęgowych przez ptaki należy wykonywać raz do roku. Ponadto organ II instancji w zreformowanym pkt. II.1.7 rozstrzygnięcia RDOŚ w Katowicach wskazał liczbę i typ budek lęgowych koniecznych do zamontowania.

Co więcej, GDOŚ stoi na stanowisku, że dla 6 zinwentaryzowanych gatunków nietoperzy (nocek sp., mroczek późny, karlik malutki, karlik większy, borowiec wielki, gacek sp.) należy zamontować specjalne skrzynki rozrodcze dedykowane nietoperzom. Zgodnie z literaturą „prawie wszystkie krajowe gatunki nietoperzy (oprócz podkowców) można spotkać w skrzynkach i w budkach lęgowych dla ptaków. Schronienia te służą jako kryjówki przejściowe w okresie przelotów między kryjówkami zimowymi a letnimi, jako letnie schronienia dla osobników samotnych (samców) oraz jako miejsca przebywania kolonii rozrodczych” (Węgiel A. *Ochrona nietoperzy w lasach*, Studia i Materiały Centrum Edukacji Przyrodniczo-Leśnej, vol. 8, z 1(11)/2006, s. 141-153). Autor artykułu określił budki lęgowe dla ptaków jako miejsca przebywania pojedynczych osobników (samców) oraz kolonii rozrodczych, jednak jednoznacznie wskazał, że nietoperze nie wykorzystują ich w celach rozrodczych. Warto podkreślić, że ptaki stanowią zagrożenie dla nietoperzy. Szczególnie niebezpieczne są sikory, jak bogatka zwyczajna, które atakują i zabijają nietoperze, co potwierdzają badania prowadzone na Węgrzech (Estók P. et al., *Great tits search for, capture, kill and eat hibernating bats*, 2009, <https://doi.org/10.1098/rsbl.2009.0611>). W związku z powyższym organ odwoławczy zdecydował o zmianie warunku określonego w pkt. II.1.7 decyzji z dnia 23 maja 2019 r. GDOŚ w tym zakresie wskazał ilość skrzynek rozrodczych dla nietoperzy koniecznych do zamontowania.

Wobec kompleksowego ujęcia warunku dotyczącego nadzoru w trakcie wyboru i rozmieszczenia budek lęgowych dla ptaków oraz monitoringu stanu ich zasiedlenia w zreformowanym pkt. II.1.7 decyzji z dnia 23 maja 2019 r. (pkt 5 niniejszej decyzji), GDOŚ uchylił pkt II.1.1.3 lit. e decyzji z dnia 23 maja 2019 r. i umorzył postępowanie w tym zakresie. Powyższe znalazło odzwierciedlenie w pkt 1 niniejszej decyzji.

Wśród zinwentaryzowanych gatunków drzew znajdują się gatunki inwazyjne, m.in. czeremcha amerykańska, klon jesionolistny, dąb czerwony, robinia akacjowa, hybrydy topól. W związku z powyższym należy przedsięwziąć specjalne kroki, w celu wyeliminowania ich ze środowiska. Pnie drzew gatunków inwazyjnych należy usunąć z korzeniami, ponieważ mogą rozmnażać się wegetatywnie. GDOŚ doszedł zatem do przekonania, że konieczna jest zmiana warunku określonego w pkt. II.1.4.1 decyzji RDOŚ w Katowicach (pkt 2 niniejszej decyzji). Natomiast w przypadku zwalczania nawłoci kanadyjskiej najskuteczniejsze jest koszenie w drugiej połowie w

czerwca, tj. przed jej kwitnieniem. Odnosząc się do powyższego, GDOŚ zmodyfikował zapisy pkt II.1.12.1 decyzji organu I instancji (pkt 9 niniejszej decyzji), określając precyzyjnie termin, w którym należy przeprowadzić koszenie gatunków inwazyjnych, tj. w terminie od 15 do 30 czerwca. Inwentaryzacja przyrodnicza wykazała bowiem, że na analizowanym obszarze występuje nawłóć kanadyjska. W celu najskuteczniejszego jej zwalczania, niezbędne jest uszczegółowienie terminu koszenia do drugiej połowy czerwca, tj. przed jej kwitnieniem.

Zgodnie z warunkiem zawartym w pkt II.1.5 decyzji z dnia 23 maja 2019 r. inwestor został zobowiązany do podjęcia działań zmierzających do zabezpieczenia drzew nieprzeznaczonych do wycinki. Jednakże przedstawiony w raporcie oos (str. 175-176), a następnie odwzorowany w decyzji z dnia 23 maja 2019 r. opis sposobu zabezpieczenia drzew nieprzeznaczonych do wycinki, a znajdujących się w bezpośrednim sąsiedztwie prac, w ocenie GDOŚ, jest niewystarczający. Szalowanie pni drzew drewnianymi listwami nie zabezpiecza pnia, a wręcz przeciwnie, może spowodować uszkodzenia kory. Przestrzeń pomiędzy pniem a deską należy wypełnić tkaniną jutową lub grubymi matami słomianymi bądź trzciniowymi. Należy przy tym pamiętać, że szalunek chroni jedynie pień drzewa przed uszkodzeniami mechanicznymi, mogącymi powstać na skutek np. poruszania się sprzętu mechanicznego w bezpośrednim sąsiedztwie pnia, nie zapewnia zaś ochrony systemu korzeniowego drzewa. Zagęszczenie gruntu nad systemem korzeniowym drzew (na skutek np. przejazdu ciężkim sprzętem) powoduje ograniczenie wzrostu korzeni, a następnie ich zamieranie (za wartości graniczne uznaje się $1,4 \text{ g/cm}^3$ dla gleb gliniastych i $1,8 \text{ g/cm}^3$ dla gleb piaszczystych – Suchocka M., *Gospodarka drzewostanem na terenie budowy a kompetencje uczestników procesu budowlanego*. Człowiek i Środowisko 34(3-4), 2010 r., str. 105-116). Wobec powyższego GDOŚ stwierdził konieczność zmiany warunku określonego w pkt II.1.5 decyzji z dnia 23 maja 2019 r. (pkt 3 niniejszej decyzji). W myśl zmodyfikowanych zapisów, drzewa, w których rzutach koron nie planuje się wykonywania prac lub przejazdu sprzętu inwestor jest zobowiązany zabezpieczyć poprzez trwałe wyгородzenie. Promień wygrodzeń wokół drzew uzależniono od ich pierśnicy – im większa pierśnica drzewa, tym bardziej rozległy jest system korzeniowy danego drzewa. Zalecane wielkości stref ochronnych systemów korzeniowych znajdują się w publikacji *Planowanie i zasady ochrony drzew w procesie inwestycyjnym* (Ziemiańska M., Suchocka M., *Zrównoważony Rozwój – Zastosowania* nr 4, 2013, str. 18). Jednocześnie GDOŚ w zreformowanym warunku określił sposób zabezpieczenia pni drzew zlokalizowanych w rejonie rzutów koron, gdzie konieczny będzie przejazd pojazdów, wykonywanie prac ziemnych czy budowlanych.

Zgodnie z warunkiem zawartym w pkt II.1.6. decyzji z dnia 23 maja 2019 r. wnioskodawca został uprawniony do zniszczenia 3 płyt siedliska przyrodniczego 6230 Górskie i niżowe murawy bliźniczkowe (Nardion – płyty bogate florystycznie) oraz stanowisk kruszczyka

szerokolistnego. Wynikające z powyższego warunku ustalenia wykraczają poza zakres przedmiotowy decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, gdyż w przypadku konieczności zniszczenia siedlisk bądź stanowisk chronionego gatunku na terenie budowy zastosowanie będą miały uzyskane przez inwestora zezwolenia na odstępstwa od zakazów w stosunku do gatunków chronionych (w tym na niszczenie siedlisk tych gatunków), udzielane w drodze decyzji wydawanej na podstawie art. 56 ustawy o ochronie przyrody, nie zaś na podstawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Wobec powyższego konieczne było uchylenie ww. warunku, co znalazło odzwierciedlenie w pkt 4 niniejszej decyzji.

Organ I instancji w warunku określonym w pkt. II.1.7 decyzji z dnia 23 maja 2019 r. zobowiązał wnioskodawcę do wprowadzenia nasadzeń zastępczych, które mają zostać wykonane w rejonach wycinki drzew lub na terenach należących do inwestorów. W obliczu dużej skali wycinki (~78,8 tys. drzew) niezbędnym jest adekwatne skompensowanie powstałego ubytku zieleni. W związku z powyższym GDOŚ zmodyfikował zapisy ww. warunku (pkt 5 niniejszej decyzji) wskazując, że skompensowanie drzew ma zostać przeprowadzone w skali 1:1, czyli jedna sadzonka za jedno wycięte drzewo. Organ II instancji, reformując ww. warunek, nałożył także obowiązek wprowadzenia budek lęgowych, które zostały zaproponowane w raporcie ooś, w celu przywrócenia ornitofaunie i chiropterofaunie utraconych stanowisk lęgowych. Zgodnie z wyjaśnieniami wnioskodawcy, przedstawionymi w uzupełnieniu raportu ooś z lipca 2021 r., *zabudowa budek lęgowych podyktowana została tzw. zasadą ostrożności*, a oszacowanie liczby tych budek (150 sztuk) zostało wykonane *na podstawie szacowanej powierzchni zniszczenia zwartych kompleksów leśnych wskutek budowy planowanego układu drogowego*. Wśród zinwentaryzowanych gatunków ptaków 18 gatunków jest dziuplakami – pustułka, uszatka, jerzyk, dymówka, oknówka, strzyżyk, rudzik, kopciuszek, pleszka, modraszka, bogatka, sosnówka, czarnogłówka, kowalik, pełzacz ogrodowy, muchołówka szara, kawka, szpak. W związku z powyższym, niezbędnym jest skompensowanie naturalnych kryjówek w drzewach. Co więcej, GDOŚ stoi na stanowisku, że dla 6 zinwentaryzowanych gatunków nietoperzy (nocek sp., mroczek późny, karlik malutki, karlik większy, borowiec wielki, gacek sp.) należy zamontować specjalne skrzynki rozrodcze dedykowane nietoperzom, a nie zakładać, że będą korzystać z budek lęgowych dla ptaków. Zgodnie ze stanowiskiem inwestora *prawie wszystkie krajowe gatunki nietoperzy (oprócz podkowców) można spotkać w skrzynkach i w budkach lęgowych dla ptaków*. *Schronienia te służą jako kryjówki przejściowe w okresie przelotów między kryjówekami zimowymi a letnimi, jako letnie schronienia dla osobników samotnych (samców) oraz jako miejsca przebywania kolonii rozrodczych* (Węgiel A., *Ochrona nietoperzy w lasach*, Studia i Materiały Centrum Edukacji Przyrodniczo-Leśnej vol. 8 z 1(11),2006, s. 141-153). Autor artykułu określił budki lęgowe dla ptaków jako miejsca przebywania pojedynczych osobników (samców) oraz kolonii rozrodczych, jednak jednoznacznie nie wskazał,

że nietoperze wykorzystują je w celach rozrodczych. Warto pamiętać, że ptaki stanowią zagrożenie dla nietoperzy. Szczególnie niebezpieczne są sikory, jak bogatka zwyczajna, które atakują i zabijają nietoperze, co potwierdzają badania prowadzone na Węgrzech (Estók P. et al., *Great tits search for, capture, kill and eat hibernating bats*, 2009, <https://doi.org/10.1098/rsbl.2009.0611>). W związku z powyższym, niezbędnym jest zastosowanie skrzynek rozrodczych przeznaczonych tylko dla nietoperzy.

RDOŚ w Katowicach, w warunku określonym w pkt II.1.11.4 decyzji z dnia 23 maja 2019 r., w Tabeli nr 2, określił lokalizacje ogrodzeń związanych z potencjalnymi miejscami rozrodu różnych gatunków płazów i trasami ich migracji między zbiornikami. Co więcej, w ww. warunku organu I instancji wskazał maksymalną dopuszczalną wielkość oczek siatki, tj. 0,5 cm × 0,5 cm, co jest zgodne z zaleceniami Poradnika ochrony płazów (Kurek R.T. i in., *Poradnik ochrony płazów*, Stowarzyszenie Pracownia na Rzecz Wszystkich Istot, 2011).

GTP w odwołaniu podniósł w tym zakresie, że na wysokości miejsc rozrodu płazów wygradzenia herpetologiczne nie powinny być wykonane z siatek, z uwagi na przechodzenie przez oczka małych płazów.

GDOŚ, analizując podniesiony przez GTP zarzut, wskazuje, że podana wielkość oczek (tj. 0,5 cm × 0,5 cm) pomaga w ochronie osobników młodocianych, o niewielkich rozmiarach. Należy przy tym podkreślić, że przy zastosowaniu siatki nawet o małych oczkach istnieje ryzyko przekraczania ich przez młodociane osobniki oraz klinowania się osobników w oczkach. Natomiast inne rozwiązania, takie jak prefabrykaty, dają mniejszą efektywność w przypadku ochrony nie tylko płazów, ale również drobnych zwierząt kręgowych, które z łatwością mogą podkopać się pod takim ogrodzeniem (Kurek R.T., *Poradnik projektowania przejść dla zwierząt i działań ograniczających śmiertelność fauny przy drogach*, Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska, 2010). W przypadku konstrukcji z prefabrykatów trudności powoduje ponadto zapewnienie odpowiedniej stabilności i szczelności połączeń z obiektami, w tym przejściami dla zwierząt i przy załamaniach przebiegu. Biorąc pod uwagę oddziaływanie planowanej inwestycji na płazy, jak również m.in. karczownika ziemnowodnego, kreta europejskiego i jeża zachodniego, zastosowane na etapie realizacji, jak również eksploatacji ogrodzenia, należy wykonać z siatki o oczkach nie większych niż 0,5 cm × 0,5 cm i wkopać je na głębokość minimum 30 cm. Zdaniem GDOŚ ogrodzenie z siatki będzie dużo trwalsze i skuteczniejsze w ochronie płazów i drobnych ssaków, na które wykazano oddziaływanie planowanej inwestycji drogowej. Podkreślić należy, iż na etapie realizacji przedsięwzięcia ogrodzenia zabezpieczające będą pod stałym nadzorem przyrodniczym, który będzie na bieżąco reagował w przypadku powstania zagrożenia dla młodych płazów. Natomiast na etapie eksploatacji drogi, większość miejsc rozrodu płazów będzie na tyle oddalona od systemu

stałych płotków ochronno-naprowadzających, że zagrożenie związane z klinowaniem się młodocianych osobników będzie bardzo niewielkie. W ocenie organu odwoławczego również ogrodzenie wykonane z geowłókniny jest nieefektywne, ponieważ płazy, w szczególności ropuchy, bardzo często wspinają się po niej a ponadto łatwo ulega rozerwaniu i wchłania dużo wody, co powoduje jej nadmierne rozciąganie. W związku z powyższym GDOŚ zrezygnował z zastosowania geowłókniny przy montażu tymczasowych ogrodzeń ochronnych. Co więcej organ II instancji uwzględnił uwagę GTP i zmienił kilometraż od którego rozpoczyna się wygradzenie tymczasowe na odcinku 2b z km 0+700 na km 0+500. Ponadto, zmianie uległa data montażu ogrodzeń tymczasowych, w związku z uwzględnieniem uwag GTP, dotyczących pominięcia okresu dyspersji płazów wczesnowiosennych (pkt 6 niniejszej decyzji).

Co więcej, geowłóknina jest materiałem nietrwałym, łatwo ulega rozerwaniu i wchłania dużo wody, co powoduje jej nadmierne rozciąganie. GDOŚ postanowił zatem zrezygnować z zastosowania geowłókniny przy montażu tymczasowych ogrodzeń ochronnych. W związku z odstąpieniem od możliwości wykonania ogrodzeń z materiału syntetycznego, w pkt II.1.11.4. lit. b decyzji z dnia 23 maja 2019 r. zmieniono zapis dotyczący szczelności połączenia wygradzenia tymczasowego z agrowłókniny. Powyższe znalazło odzwierciedlenie w pkt 7 niniejszej decyzji.

Podczas inwentaryzacji przyrodniczej prowadzonej w okresie marzec – sierpień 2014 r., marzec – maj 2015 r. oraz kwiecień – wrzesień 2016 r. zidentyfikowano miejsca rozrodu płazów wczesnowiosennych, tj. ropuchy szarej, żaby trawnej i traszki zwyczajnej. W związku z powyższym GDOŚ uznał za zasadny zarzut GTP dotyczący nieuwzględnienia w zaskarżonym rozstrzygnięciu okresu dyspersji płazów wczesnowiosennych. W związku z powyższym, organ II instancji uchylił pkt II.1.11.1 (ze str. 7) decyzji z dnia 23 maja 2019 r. (numeracja jest wadliwa, prawdopodobnie powinien to być pkt II.1.11.5) i w tym zakresie wskazał (pkt 8 niniejszej decyzji), że *teren budowy należy regularnie kontrolować (...) – w okresie wiosennych i jesiennych migracji, tj. od połowy lutego do połowy maja oraz od połowy sierpnia do końca października, dwa razy dziennie (rano i wieczorem), a w pozostałym okresie raz dziennie*. Ponadto organ odwoławczy zobowiązał inwestora do przeprowadzenia minimum raz na dwa tygodnie kontroli elementów systemu odwodnienia, a zidentyfikowane uwięzione osobniki (formy rozwojowe, młodociane i dorosłe) przenieść do siedlisk odpowiadających danemu gatunkowi.

Organ odwoławczy doszedł również do przekonania, że niezbędna jest modyfikacja warunku określonego w pkt II.2.2.2 decyzji z dnia 23 maja 2019 r. W tym zakresie organ odwoławczy wskazał (pkt 10 niniejszej decyzji), w celu skutecznej ochrony płazów, w tym osobników młodocianych, a także małych zwierząt jak kret europejski czy jeż zachodni, zmieniony zapis dotyczący stałych wygradzeń herpetologicznych. Organ wskazał, że wygradzenia należy wykonać

z siatki o oczkach nie większych niż $0,5 \text{ cm} \times 0,5 \text{ cm}$ i wkopać je na głębokość 30 cm. Ponadto, analiza przedłożonej dokumentacji wykazała, że na odcinku DTŚ 2a po stronie prawej znajduje się zinwentaryzowane siedlisko A.27. W celu minimalizacji negatywnego wpływu realizacji przedsięwzięcia na batrachofaunę, organ nałożył obowiązek wykonania stałego wygradzenia herpetologicznego od km 1+700 do km 2+000.

RDOŚ w Katowicach w warunku zawartym w pkt II.2.5.1 decyzji z dnia 23 maja 2019 r. zobowiązał inwestora do budowy zbiornika kompensacyjnego o powierzchni 2,2 ha w Katowicach – Stawiskach. Po przeprowadzeniu analizy zgromadzonych akt sprawy, w oparciu o wyjaśnienia inwestora w odpowiedzi z dnia 30 lipca 2021 r. na wezwanie GDOŚ z dnia 7 grudnia 2020 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.144.2019.KM.28, organ odwoławczy nałożył na wnioskodawcę obowiązek wykonania drugiego zbiornika kompensacyjnego w celu adekwatnej minimalizacji negatywnych oddziaływań budowy trasy na zinwentaryzowane siedliska płazów (żaby wodne *Rana esculenta*, żaby trawne *Rana temporaria* i żaby jeziorowe *Rana lessonae*). Inwestor wskazał, że zbiornik o powierzchni 2,4 ha będzie zlokalizowany na działkach ewidencyjnych miasta Mysłowice, obręb Mysłowice: 276, 362, 753/363, 754/363, 5132/395, 5105/337, 5102/324, 5100/305, 5098/293, 5092/277, 775/59, 5090/274, 5084/255. Zbiornik będzie miał maksymalną głębokość 1,0 m, przy czym ze względu na występujące gatunki minimum 80% powierzchni zbiornika będzie miało maksymalną głębokość 30 cm, zaś nachylenie dna zbiornika: w przedziale 1:10 –1:8 (6–7°). Powyższe znalazło odzwierciedlenie w pkt 11 niniejszej decyzji.

W warunku określonym w pkt II.2.8.1 decyzji z dnia 23 maja 2019 r. RDOŚ w Katowicach zobowiązał inwestora do prowadzenia monitoringu w określonym zakresie przez nadzór przyrodniczy. Uznając za słuszną uwagę GTP organ odwoławczy uznał za konieczną reformację ww. warunku (pkt 12 niniejszej decyzji). Organ II instancji uszczegółowił ww. warunek poprzez wskazanie, że kontrole śmiertelności płazów na drodze należy przeprowadzać minimum co 7 dni porą wieczorną. Godziny „wieczne” wskazane w warunku nie oznaczają pory nocnej. Należy zauważyć, że płazy rozpoczynają migracje godowe przy temperaturze od ok. 8 st. C, w godzinach wieczornych. Nie można określić w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dokładnej godziny rozpoczęcia aktywności, gdyż rozpoczęcie migracji zależy od gatunku oraz występujących czynników pogodowych. Mając na uwadze te zmienne nadzór przyrodniczy określi dokładny harmonogram kontroli. Prowadzenie monitoringu w okresie aktywności zwierząt pozwoli określić nasilenie migracji, skład gatunkowy oraz wskazać liczbę ofiar. Co więcej, GDOŚ uznał za konieczne zreformowanie pkt dotyczącego 3-letniego monitoringu porealizacyjnego, dodając obowiązek przekazania jego wyników do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w

Katowicach oraz Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska. Całość została kompleksowo ujęta w pkt 12 niniejszej decyzji.

Zgodnie z warunkiem zawartym w II.2.9 decyzji z dnia 23 maja 2019 r. wnioskodawca został zobowiązany do prowadzenia kontroli szczelności zabezpieczeń chroniących urządzenia odwodniania na etapie eksploatacji przedmiotowego przedsięwzięcia. GTP w odwołaniu słusznie wskazało, że organ I instancji nie sprecyzował czasu i częstotliwości prowadzenia monitoringu ww. obiektów. RDOŚ w Katowicach nie przedstawił konkretnego harmonogramu, ograniczając się do nakazu prowadzenia okresowych kontroli szczelności zabezpieczeń oraz sprawności urządzeń ucieczkowych. W związku z powyższym organ odwoławczy zmieniając ww. warunek wskazał, że kontrole mają być prowadzone dwa razy w roku przed okresem wiosennych i jesiennych migracji płazów. Powyższe wyrażono w pkt 13 niniejszej decyzji.

RDOŚ w Katowicach, w warunku, o którym mowa w pkt III.2 decyzji z dnia 23 maja 2019 r., określił działania minimalizujące ponadnormatywne emisje hałasu do środowiska na terenach podlegających ochronie akustycznej. W tym zakresie RDOŚ w Katowicach zobowiązał wnioskodawcę do zastosowania ekranów akustycznych, zgodnie z charakterystyką przedstawioną w Tabeli 8, oraz cichej nawierzchni na całej długości projektowanej trasy głównej. Analiza treści zawartych w raporcie oos w Tabeli 6.4.12 Struktura i natężenie ruchu – wariant alternatywny i realizacyjny rok 2021 oraz Tabeli 6.4.13 Struktura i natężenie ruchu – wariant alternatywny i realizacyjny rok 2030, wykazała, że prognozowany ruch samochodów osobowych oraz pojazdów ciężarowych w 2030 roku będzie o ~ 20 % wyższy niż w 2021 roku. Biorąc powyższe pod uwagę, GDOŚ, pismem z dnia 6 marca 2020 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.144.2019.KM.10, wezwał wnioskodawcę do przedstawienia wyników analizy oddziaływania akustycznego dla przyszłych perspektyw czasowych w wariantcie preferowanym i alternatywnym, również w ujęciu oddziaływań skumulowanych.

W oparciu o przedłożone przez wnioskodawcę uzupełnienie raportu oos z dnia 1 kwietnia 2020 r. organ odwoławczy stwierdził, iż przedsięwzięcie w obu wariantach w 2030 r. również spowoduje ponadnormatywną emisję hałasu do środowiska na terenach podlegających ochronie akustycznej. Analiza ww. uzupełnienia raportu oos wykazała ponadto konieczność zmiany charakterystyki ekranu akustycznego zlokalizowanego w km 1+470-1+700 po lewej stronie projektowanej drogi.

W związku z powyższym GDOŚ zmodyfikował zapis pkt III.2 decyzji z dnia 23 maja 2019 r. (pkt 14 niniejszej decyzji) określając na nowo typ ekranu akustycznego E4 (z odbijająco-pochłaniającego na pochłaniający) zlokalizowanego po lewej stronie w:

- km od 1+470 do 1+640 - wysokość 2 m;

– km od 1+640 do 1+700 - wysokość 6 m.

W warunku określonym w pkt VI decyzji z dnia 23 maja 2019 r. organ I instancji nałożył obowiązek przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, z uwagi na rodzaj, skalę oraz charakter przedsięwzięcia oraz na możliwość wystąpienia w trakcie projektowania istotnych różnic w przedstawionych wstępnych rozwiązaniach projektowych. Organ odwoławczy uznał, że konieczne jest doprecyzowanie ww. obowiązku (pkt 15 niniejszej decyzji), które elementy należy poddać szczegółowej analizie, tj. efektywność zaprojektowanych rozwiązań minimalizujących efekt bariery ekologicznej tworzonej przez drogę, lokalizacji zieleni przewidzianej do nasadzeń, poprawności lokalizacji systemu odwodnienia w aspekcie barierowości dla migracji zwierząt, a także oddziaływania przedsięwzięcia na chronione rośliny.

Konieczne było także doprecyzowanie terminu wykonania analizy porealizacyjnej oraz terminu przedstawienia jej wyników Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach oraz Prezydentowi Miasta Katowice, Sosnowiec, Mysłowice i Jaworzno. W tym zakresie GDOŚ reformując pkt VII decyzji RDOŚ w Katowicach wskazał, że analizę porealizacyjną należy przeprowadzić rok po oddaniu inwestycji do użytkowania, zaś jej wyniki przedstawić w terminie do 6 miesięcy od jej zakończenia ww. organom. Powyższe znalazło odzwierciedlenie w pkt 16 niniejszej decyzji.

Ustosunkowując się z kolei do wniosku GTP z dnia 3 sierpnia 2020 r. złożonego w ramach postępowania odwoławczego, GDOŚ przedstawia poniżej swoje stanowisko. Odnosząc się do uwagi, iż wygradzenia herpetologiczne powinny być zlokalizowane w km od 35+200 do 36+500 i do km 0+600, a także od ul. Obrzeżnej Zachodniej (km 0+600) do torów kolejowych przy ul. J. Korczaka, GDOŚ wskazuje, iż stanowisko to jest bezpodstawne. Zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi przez inwestora w piśmie z dnia 30 lipca 2021 r., na odcinku od km 35+524 do km 36+215 trasa przechodzi estakadą, pokrywając się z odcinkami wskazanymi przez GTP. Jak wyjaśnia wnioskodawca w dokumentacji środowiskowej, a do czego przychyliła się tutejszy organ, estakada pozwala na swobodne przemieszczanie się zwierząt w obrębie światła dolnego. W związku z powyższym, w ramach działań minimalizujących negatywny wpływ realizacji przedsięwzięcia na herpetofaunę, nie jest konieczne zastosowanie stałych wygradzeń herpetologicznych na odcinkach drogi wskazanych przez GTP. Co więcej, nie można także uznać, że w związku z realizacją inwestycji dojdzie do przerwania ciągłości ekologicznej otoczenia w km 35+400 do km 35+700, bowiem przedsięwzięcie w tym kilometrażu, jak już wyżej wskazano, będzie poprowadzone estakadą. Tym samym nie ma konieczności wykonania dodatkowych przepustów/przejęć dla fauny na odcinku od km 35+400 do km 35+700 (odcinek 1a).

Jak podniosło GTP w ramach przedmiotowej inwestycji konieczne jest skompensowanie utraty siedliska płazów w km 0+800 do 1+200. Wskazano przy tym, iż na tym odcinku, w celu zapewnienia ciągłości ekologicznej szlaków migracji płazów konieczne jest doprojektowanie przepustów. *W praktyce jest to odcinek od km 0+450 – wykazano tam szlaki migracji zwierząt.* Tutejszy organ zgadza się w całości z tym postulatem. Zawarta bowiem w decyzji z dnia 23 maja 2019 r. kompensacja za utracone siedliska płazów jest nieadekwatna. Tym samym organ II instancji reformując pkt II.2.5.1 decyzji RDOŚ w Katowicach (pkt 11 niniejszej decyzji) nałożył obowiązek wykonania drugiego zbiornika kompensacyjnego o powierzchni 2,4 ha, zlokalizowanego na działkach: 276, 362, 753/363, 754/363, 5132/395, 5105/337, 5102/324, 5100/305, 5098/293, 5092/277, 775/59, 5090/274, 5084/255 (m. Mysłówice, obręb Mysłówice).

Odnosząc się z kolei do argumentacji GTP wobec nieuwzględnienia w decyzji z dnia 23 maja 2019 r. urządzeń ucieczkowych z separatorów, a także kwestii częstotliwości prowadzenia kontroli tych separatorów w okresie eksploatacji, GDOŚ wskazuje, iż jest ona bezpodstawna. Zapisy kwestionowanego rozstrzygnięcia dotyczą bowiem wszystkich urządzeń odwodnienia drogi, w tym separatorów. Po pierwsze w warunku zawartym w punkcie II.2.2.2 lit. g decyzji z dnia 23 maja 2019 r. RDOŚ w Katowicach wskazał, że *w obszarze przeznaczonym do migracji zwierząt nie mogą znajdować się elementy odwodnienia i infrastruktury towarzyszącej, które mogłyby utrudniać ich przemieszczanie i ograniczać możliwości dojścia zwierząt do przejścia.* Po drugie w warunku określonym w pkt II.2.2.4.2 decyzji 23 maja 2019 r. organ I instancji wyartykułował, że *przed oddaniem drogi do użytku urządzenia odwodnienia, które mogą stanowić pułapki dla małych zwierząt, należy zabezpieczyć w szczególności poprzez: umieszczenie elementów pływających (platform) oraz pochylni umożliwiających samodzielną ucieczkę uwięzionych zwierząt lub rur ucieczkowych.* Odnosząc się zaś do monitoringu, GDOŚ, reformując warunek zawarty w pkt II.2.9 decyzji z dnia 23 maja 2019 r. (pkt 13 niniejszej decyzji), orzekł, iż *kontrole (z udziałem herpetologa) szczelności zabezpieczeń chroniących urządzenia odwodnienia przed przedostawaniem się do nich zwierząt oraz kontrole sprawności urządzeń ucieczkowych prowadzić 2 razy w roku w okresach od początku do połowy lutego oraz od początku do połowy sierpnia.* W opinii GDOŚ powyższe zapisy decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach gwarantują odpowiednie zabezpieczenie wskazanych przez GTP separatorów.

GDOŚ za zasadne uznał jednak stanowisko GTP dotyczące konieczności wykonania tymczasowych wygradzeń herpetologicznych na odcinku 2b w od km 0+500. Na podstawie dokumentacji środowiskowej organ II instancji ustalił bowiem, że takie środki ochrony tymczasowej powinny być zastosowane na ww. odcinku. Wobec powyższego GDOŚ zreformował zapis warunku określony w pkt II.1.11.4 w tabeli nr 2 (pkt 6 niniejszej decyzji) zmieniając początkową lokalizację tymczasowego wygradzenia herpetologicznego z km 0+700 na km 0+500 odcinka 2b. Ponadto, w związku ze zinwentaryzowaniem siedliska na odcinku DTŚ 2a w km ok.

1+800 (prawa strona), w celu minimalizacji negatywnego oddziaływania na etapie eksploatacji przedsięwzięcia, nałożono obowiązek wykonania stałego wygradzenia herpetologicznego od km 1+700 do km 2+000 odcinka 2a (pkt II.2.2.2 decyzji z dnia 23 maja 2019 r. zreformowany w pkt 10 niniejszej decyzji).

GTP wskazało, że na wysokości miejsc rozrodu płazów wygradzenia herpetologiczne nie powinny być wykonane z siatek, lecz z materiałów panelowych, z uwagi na możliwość przechodzenia przez oczka siatki małych płazów. Po przeprowadzeniu analizy wskazanych w dokumentacji środowiskowej lokalizacji potencjalnych miejsc rozrodu różnych gatunków płazów i tras ich migracji między zbiornikami, zdaniem GDOŚ, ogrodzenie z siatki stalowej będzie dużo trwalsze i skuteczniejsze w ochronie płazów i drobnych ssaków, na które wykazano oddziaływanie planowanej inwestycji drogowej. Inne rozwiązania, takie jak prefabrykaty, dają mniejszą efektywność w przypadku ochrony nie tylko płazów, ale również drobnych zwierząt kręgowych, które z łatwością mogą podkopać się pod ogrodzeniem z prefabrykatów (Kurek R.T., *Poradnik projektowania przejść dla zwierząt i działań ograniczających śmiertelność fauny przy drogach*, 2010). W przypadku konstrukcji z prefabrykatów trudności powoduje ponadto zapewnienie odpowiedniej stabilności i szczelności połączeń z obiektami, w tym przejściami dla zwierząt i przy załamaniach przebiegu. Brak szczelności połączeń, szczególnie na załamaniach dotyczy także materiałów panelowych, które zostały zaproponowane przez GTP. Wskazana w warunku zawartym w pkt II.1.11.4 decyzji z dnia 23 maja 2019 r. (zreformowany w pkt 6 niniejszej decyzji) maksymalna dopuszczalna wielkość oczek siatki, tj. $0,5\text{ cm} \times 0,5\text{ cm}$ jest zgodna z zaleceniami *Poradnika ochrony płazów* (Kurek R.T. i in., 2011). Taka wielkość oczek pomaga w ochronie osobników młodocianych, o niewielkich rozmiarach ciała. Należy jednak pamiętać, że przy zastosowaniu siatki nawet o bardzo małych oczkach istnieje ryzyko przekraczania ich przez młodociane osobniki oraz klinowania się takich osobników w oczkach. Podkreślenia wymaga, iż na etapie realizacji przedsięwzięcia tymczasowe płotki herpetologiczne będą pod stałym nadzorem przyrodniczym, który będzie na bieżąco reagował w przypadku powstania zagrożenia dla młodych płazów. Natomiast na etapie eksploatacji drogi, większość miejsc rozrodu płazów będzie na tyle oddalona od systemu stałych płotków ochronno-naprowadzających, że zagrożenie związane z klinowaniem się młodocianych osobników będzie bardzo niewielkie. Biorąc pod uwagę oddziaływania planowanej inwestycji na płazy, jak również m.in. karczownika ziemnowodnego, kreta europejskiego i jeża zachodniego, zastosowane na etapie realizacji, jak również eksploatacji, w opinii GDOŚ najskuteczniejszym rozwiązaniem będzie zastosowanie wygradzeń właśnie z siatki stalowej o wielkości oczek $0,5 \times 0,5\text{ cm}$, wkopanej na głębokość minimum 30 cm.

GDOŚ nie zgadza się ze argumentacją GTP o konieczności zamieszczenia w decyzji organu odwoławczego zapisu dotyczącego konieczności kompletnego wykonania urządzeń ochrony środowiska przed oddaniem inwestycji do ruchu. W tym zakresie konieczne jest wyjaśnienie, iż zapis już został zawarty w decyzji z dnia 23 maja 2019 r. W warunku określonym w pkt II.2.2 lit. f kwestionowanej decyzji RDOŚ w Katowicach wskazał, że *wygradzenia stałe należy zamontować przed oddaniem drogi do użytku*, zaś w warunku zawartym w pkt II.2.4 kwestionowanej decyzji, że należy zabezpieczyć urządzenia odwodnienia przed oddaniem drogi do użytku. Wobec powyższego, organ II instancji nie widzi za zasadne formułowania dodatkowego warunku, które *de facto* powieli obowiązki wynikające z decyzji z dnia 23 maja 2019 r.

Odnosząc się zaś do uwagi GTP, zgodnie z którą w decyzji z dnia 23 maja 2019 r. nie podano kilometraża stanowisk kruszczyka zerokolistnego i trzech płatów siedlisk o kodzie 6230 przeznaczonych do zniszczenia (pkt II.6.1 i II.6.2 kwestionowanej decyzji), wyjaśnić należy, iż zgodnie z art. 56 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2021 r. poz. 1098, ze zm.), wnioskodawca zobowiązany będzie do uzyskania zezwolenia na odstępstwa od zakazów, w którym to zezwoleniu zostanie dokładnie określona lokalizacja wspomnianych płatów siedliska 6230 oraz kruszczyka szerokolistnego. Podkreślić przy tym należy, że GDOŚ uchylił pkt II.1.6 decyzji z dnia 23 maja 2019 r. i umorzył postępowanie organu I instancji w tym zakresie (pkt 4 niniejszej decyzji), gdyż wynikające z powyższego warunku ustalenia wykraczają poza zakres przedmiotowy decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Tym sama uwaga GTP w powyższym zakresie nie zasługuje na uwzględnienie.

Podsumowując, organ odwoławczy, na podstawie analizy zgromadzonego materiału dowodowego rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie, co do okoliczności faktycznych i prawnych. Mając na uwadze argumenty przedstawione w powyższym uzasadnieniu, a także po wnikliwym zbadaniu poprawności postępowania przeprowadzonego przez organ I instancji, orzeczono jak w sentencji. GDOŚ uchylił pkt II.1.1.4, II.1.4.1, II.1.5, II.1.7., II.1.11.4, II.1.11.4 lit. b, II.1.11.1 (str. 7), II.1.12.1, II.2.2.2, II.2.5.1, II.2.8.1, II.2.9, III.2 oraz VI i VII decyzji z dnia 23 maja 2019 r. i orzekł co do istoty sprawy. Organ odwoławczy uchylił także pkt II.1.1.3 lit. e oraz II.1.6 decyzji z dnia 23 maja 2019 r. i umorzył postępowanie RDOŚ w Katowicach w tym zakresie. W pozostałej części, po stwierdzeniu braku uchybień i naruszeń prawa, organ odwoławczy utrzymał ww. decyzję organu I instancji w mocy.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Generalny Dyrektor
Ochrony Środowiska

Arkadiusz Szweda-Lewandowski

POUCZENIE

- Decyzja niniejsza jest ostateczna.
- Strona może wnieść skargę na niniejszą decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, zgodnie z art. 52 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, ze zm.), dalej Ppsa, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (art. 54 § 1 Ppsa), w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji zgodnie z art. 53 § 1 Ppsa.
- Wnosząc skargę na niniejszą decyzję strona, zgodnie z art. 230 Ppsa, obowiązana jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Strona, co wynika z art. 239 Ppsa, może być zwolniona z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych.
- Stronie, zgodnie z art. 243 Ppsa, może być przyznane, na jej wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

Otrzymują:

1. Prezydent Miasta Jaworzna działający przez pełnomocnika [REDAKTOWANE], ul. Grunwaldzka 33, 43-600 Jaworzno;
2. Górnośląskie Towarzystwo Przyrodnicze im. A. Czudka reprezentowane przez [REDAKTOWANE], ul. Św. Huberta 35, 40-543 Katowice;
3. Pozostałe strony postępowania zgodnie z art. 49 Kpa.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, Plac Grunwaldzki 8-10, 40-127 Katowice.